

ДИРЕКТИВА 98/5/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 февруари 1998 година

за улесняване постоянното упражняване на адвокатската професия в държава-членка, различна от държавата, в която е придобита квалификацията

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 49, член 57, параграф 1 и член 57, параграф 2, първо и трето изречение,

като взеха предвид предложението на Комисията⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 189б от Договора⁽³⁾,

(1) като имат предвид, че съгласно член 7а от Договора вътрешният пазар обхваща територия без вътрешни граници; като имат предвид, че съгласно член 3, буква в) от Договора премахването на пречките между държавите-членки за свободното движение на лица и услуги представлява една от целите на Общността; като имат предвид по-специално, че за гражданите на държавите-членки това означава възможност да упражняват професия като свободна професия или на платена служба в държава-членка, различна от държавата, в която са придобили професионалната си квалификация;

(2) като имат предвид, че съгласно Директива 89/48/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за обща система за признаване на дипломите за висше образование, издавани след завършване на професионално образование с минимална продължителност от три години⁽⁴⁾, адвокат, който е придобил изцяло квалификацията си в една държава-членка, може да поиска да бъде призната неговата диплома, за да се установи в друга държава-членка с оглед да упражнява адвокатската професия под професионалното звание в съответната държава; като имат предвид, че целта на Директива 89/48/ЕИО е да гарантира на адвоката да се включи в професионалното съсловие в приемащата държава-членка и че директивата не се стреми нито да промени правилата, уреждащи професията в тази държава, нито да освободи адвоката от спазването на тези правила;

(3) като имат предвид, че някои адвокати могат бързо да се включат в професионалното съсловие в приемащата държава-членка, по-специално като положат предвидения в Директива 89/48/ЕИО изпит за правоспособност, докато

¹ ОВ С 128, 24.5.1995 г., стр. 6 и ОВ С 355, 25. 11.1996 г., стр. 19.

² ОВ С 256, 2.10.1995 г., стр. 14.

³ Становище на Европейския парламент от 19 юни 1996 г. (ОВ С 198, 8.7.1996 г., стр. 85), Обща позиция на Съвета от 24 юли 1997 г. (ОВ С 297, 29.9.1997 г., стр. 6), Решение на Европейския парламент от 19 ноември 1997 г. (Решение на Съвета от 15 декември 1997 г.).

⁴ ОВ L 19, 24.1.1989 г., стр. 16.

други напълно квалифицирани адвокати трябва да имат възможност да се включат след определен период на професионална практика в приемащата държава-членка под професионалното звание по произход или да продължат да упражняват професията си под професионалното звание по произход;

(4) като имат предвид, че след този период адвокатът следва да може да се включи в професионалното съсловие в приемащата държава-членка след като се направи проверка, че е придобил професионален опит в тази държава-членка;

(5) като имат предвид, че на общностно равнище дейността в тази област е обусловена не само от обстоятелството, че в сравнение с общата система за признаване на дипломите тя осигурява на адвокатите по-удобен начин за включване в професионалното съсловие в приемащата държава-членка, но и от обстоятелството, че като дава на адвокатите възможност за постоянна практика в приемащата държава-членка под професионалното звание по произход, тя удовлетворява потребностите на потребителите на правни услуги, които поради нарасналите търговски потоци, по-специално дължащи се на вътрешния пазар, търсят съвети при сключването на трансгранични сделки, при които международното право, общностното право и националните законодателства често пъти се припокриват;

(6) като имат предвид, че на общностно равнище дейността е обусловена и от обстоятелството, че само няколко държави-членки вече разрешават на тяхна територия упражняването на адвокатски дейности по друг начин, освен под формата на услуги, от адвокати от други държави-членки, които практикуват под професионалното звание по произход; като имат предвид обаче, че има съществени различия между условията и реда в държавите-членки, където съществува такава възможност, например по отношение на обхвата на дейността и задължението за вписване от компетентните органи; като имат предвид, че подобно разнообразие води до неравенство и нарушаване на конкуренцията между адвокатите от държавите-членки и представлява пречка за свободното движение; като имат предвид, че само директива, която определя условията за упражняване на професията по друг начин, освен под формата на предоставяне на услуги, от адвокати, които практикуват под професионалното звание по произход, е в състояние да разреши тези трудности и да предостави еднакви възможности на адвокатите и потребителите на правни услуги във всички държави-членки;

(7) като имат предвид, че с оглед на крайната си цел настоящата директива не урежда чисто вътрешни положения и засяга националните правила на професията в рамките на необходимото с оглед ефективно постигане на своята цел; като имат предвид, че по-специално тя не накърнява националното законодателство за достъп до адвокатската професия и нейното упражняване под професионалното звание в приемащата държава-членка;

(8) като имат предвид, че обхванатите от настоящата директива адвокати следва да спазват задължението за вписване от компетентния орган на приемащата държава-членка с оглед той да се увери, че те спазват професионалните и деонтологичните правила, които действат в тази държава; като имат предвид, че последиците от това вписване, що се отнася до съдебния район, степента и видовете съдилища, пред които адвокатите могат да упражняват професията си, са определени от приложимото към адвокатите право в приемащата държава-членка;

(9) като имат предвид, че адвокатите, които не са включени в професионалното съсловие на приемащата държава-членка, са длъжни да практикуват в тази държава под професионалното звание по произход с оглед да се гарантира подходяща информация на потребителите и те да могат да разграничават тези адвокати от адвокатите на приемащата държава-членка, които практикуват под възприетото в нея професионално звание;

(10) като имат предвид, че на обхванатите от настоящата директива адвокати следва да се разреши да дават правни съвети, по-специално по правото на техните държави-членки по произход, по общностно право, по международно право и по правото на приемащата държава-членка; като имат предвид, че предоставянето на услуги вече е разрешено съгласно Директива 77/249/ЕИО на Съвета от 22 март 1977 г. за улесняване ефективното упражняване на свободата на предоставяне на адвокатски услуги⁽⁵⁾; като имат предвид обаче, че следва да се предвиди, както в Директива 77/249/ЕИО, възможността да се изключат от дейностите на адвокати, които практикуват в Обединено кралство и Ирландия под професионалното звание по произход, някои актове в областта на недвижимите имоти и наследството; като имат предвид, че настоящата директива по никакъв начин не накърнява разпоредбите, съгласно които във всяка държава-членка определени дейности са запазени за професии извън адвокатската; като имат предвид, че разпоредбата на Директива 77/249/ЕИО относно възможността приемащата държава-членка да изисква от адвоката, който практикува под професионалното звание по произход, да работи съвместно с местен адвокат при представляване или защитаване на клиент пред съда, също трябва да бъде включена в настоящата директива; като имат предвид, че това изискване трябва да се тълкува в светлината на прецедентното право на Съда на Европейските общности, и по-специално на Решението му от 25 февруари 1988 г. по дело № 427/85 Комисията срещу Германия⁽⁶⁾;

(11) като имат предвид, че за гарантиране нормалното функциониране на съдебната система следва да се предостави на държавите-членки възможността чрез специални разпоредби да запазят достъпа до висшите си съдилища за специализирани адвокати, без да създават прегради за включването на адвокати от държавите-членки, които отговарят на необходимите условия;

(12) като имат предвид, че адвокат, вписан в приемащата държава-членка под професионалното звание по произход, трябва да запази вписването си от компетентните органи в своята държава-членка по произход с оглед да запази адвокатския си статут и да попадне в приложното поле на настоящата директива; като имат предвид, че поради тази причина е абсолютно необходимо тясно сътрудничество между компетентните органи, по-специално при евентуални дисциплинарни производства;

(13) като имат предвид, че адвокатите, обхванати от приложното поле на настоящата директива, независимо от качеството им на адвокат на платена служба или като свободна професия в държавата-членка по произход, могат да практикуват като адвокати на платена служба в приемащата държава-членка, доколкото тази държава-членка предлага такава възможност на своите адвокати;

⁵ ОВ L 78, 26.3.1977 г., стр. 17. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

⁶ 1988 ECR, стр. 1123.

(14) като имат предвид, че целта на настоящата директива е да осигури на адвокатите възможността да практикуват в друга държава-членка под професионалното звание в тяхната страна по произход, както и да ги улесни да носят професионалното звание в приемащата държава-членка; като имат предвид, че по силата на членове 48 и 52 от Договора съгласно тълкуването му, дадено от Съда на Европейските общности, приемащата държава-членка винаги трябва да отчита придобития на нейна територия професионален опит; като имат предвид, че след тригодишна действителна непрекъсната дейност в приемащата държава-членка по правото на тази държава, включително по общностното право, е разумно да се предполага, че адвокатът е придобил необходимите качества, за да се включи напълно в професионалното адвокатско съсловие в нея; като имат предвид, че след този период адвокат, който може, с уговорката за проверка, да представи доказателства за професионалната си правоспособност в приемащата държава-членка, трябва да има възможност да носи професионалното звание в тази държава-членка; като имат предвид, че ако периодът на действителна непрекъсната професионална дейност, в продължение на най-малко три години, включва по-кратък период на практика по правото на приемащата държава-членка, органът трябва да отчете всички други познания по правото на тази държава, които може да провери чрез събеседване; като имат предвид, че ако не се докаже изпълнението на тези условия, решението на компетентния орган на приемащата държава да не разреши да се носи професионалното звание в тази държава съгласно клаузите за облекчения, свързани с тези условия, трябва да е мотивирано и да подлежи на обжалване пред съда в съответствие с вътрешното право;

(15) като имат предвид, че поради икономически и професионални съображения, в Общността се налага тенденцията за съвместна практика на адвокати, включително под формата на сдружаване; като имат предвид, че обстоятелството на съвместна практика в държавата-членка по произход не следва да се използва като претекст за недопускане или затрудняване на адвокатите от такава група да се установят в приемащата държава-членка; като имат предвид, че въпреки това държавите-членки следва да имат възможност да приемат съответни мерки за постигане на законната цел да се гарантира независимостта на професията; като имат предвид, че е уместно да се предвидят определени гаранции във всички държави-членки, които допускат съвместна практика,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет, приложно поле и определения

1. Целта на настоящата директива е да улесни постоянното упражняване на адвокатската професия като свободна професия или на платена служба в държава-членка, различна от държавата, в която е придобита професионалната квалификация.

2. По смисъла на настоящата директива:

а) „адвокат” е всяко лице, което е гражданин на държава-членка и има правоспособност да упражнява професионалната си дейност под едно от посочените по-долу професионални звания:

Белгия	Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt
Дания	Advokat
Германия	Rechtsanwalt
Гърция	*** НЕ Е ИЗПИСАНО ***
Испания	Abogado/Advocat/Avogado/Abokatu
Франция	Avocat
Ирландия	Barrister/Solicitor
Италия	Avvocato
Люксембург	Avocat
Нидерландия	Advocaat
Австрия	Rechtsanwalt
Португалия	Advogado
Финландия	Asianajaja/Advokat
Швеция	Advokat
Обединено кралство	Advocate/Barrister/Solicitor

б) „държава-членка по произход” е държавата-членка, в която адвокатът е придобил правото да носи едно от посочените в буква а) професионални звания, преди да упражнява адвокатската професия в друга държава-членка;

в) „приемаща държава-членка” е държавата-членка, в която адвокатът практикува съгласно настоящата директива;

г) „професионално звание по произход” е професионалното звание в държавата-членка, в която адвокатът е придобил правото да носи това звание, преди да упражнява адвокатската професия в приемащата държава-членка;

д) „група” е всяко образувание, което е или не е юридическо лице, учредено съгласно законите на държава-членка, в рамките на което адвокатите съвместно и под общо наименование упражняват професионалната си дейност;

е) „съответно професионално звание” или „съответна професия” е всяко професионално звание или всяка професия, ръководена от компетентния орган, който е вписал адвоката съгласно член 3, а „компетентен орган” е този орган;

3. Настоящата директива се прилага както спрямо адвокати, които упражняват професията като свободна професия, така и спрямо адвокати, които упражняват професията на платена служба в държавата-членка по произход, и с уговорка по член 8, в приемащата държава-членка.

4. Упражняването на адвокатската професия по смисъла на настоящата директива не включва предоставянето на услуги, които са предмет на Директива 77/249/ЕИО.

Член 2

Право на упражняване под професионалното звание по произход

Всеки адвокат има право да упражнява постоянно дейностите на адвокат, посочени в член 5, във всяка друга държава-членка под званието по произход.

Включването в адвокатското съсловие на приемащата държава-членка се подчинява на разпоредбите на член 10.

Член 3

Вписване от компетентния орган

1. Адвокат, който желае да практикува в държава-членка, различна от държавата, в която е придобил професионалната си квалификация, се вписва от компетентния орган на тази държава-членка.

2. Компетентният орган на приемащата държава-членка вписва адвоката след представяне на удостоверение за вписване от компетентния орган на държавата-членка по произход. При представянето на това удостоверение той може да изисква то да е издадено от компетентния орган на държавата-членка по произход преди не повече от три месеца. Той уведомява компетентния орган на държавата-членка по произход за вписването.

3. С оглед прилагането на параграфи 1:

- в Обединено кралство и Ирландия адвокатите, които практикуват под друго професионално звание, различно от тези в Обединено кралство и Ирландия, се вписват от компетентния орган за професията на „barrister” или „advocate” или от компетентния орган за професията на „sollicitor”,

– в Обединено кралство компетентният орган за „barrister” от Ирландия, е този за професията на „barrister” или „advocate”, а за „sollicitor” от Ирландия е този, който е за професията на „sollicitor”,

- в Ирландия компетентният орган за „barrister” или „advocate” от Обединено кралство е този за професията на „barrister”, а за „sollicitor” от Обединено кралство, е този, който е за професията на „sollicitor”.

4. Когато съответният компетентен орган на приемащата държава-членка публикува имената на вписаните от него адвокати, той публикува също така имената на адвокатите, вписани по силата на настоящата директива.

Член 4

Практика под професионалното звание по произход

1. Адвокат, който практикува в приемащата държава-членка под своето професионално звание по произход, е длъжен да практикува под това звание, което трябва да е посочено на официалния език или на един от официалните езици на държавата-членка по произход, в разбираема форма и по начин, по който се избягва всякакво объркване с професионалното звание в приемащата държава-членка.

2. С оглед прилагането на параграфи 1 приемащата държава-членка може да изисква адвокат, който практикува под своето професионално звание по произход, да посочи професионалната организация, в която членува в държавата-членка по произход, или съдебния орган, пред който има право да се явява, съгласно законодателството на държавата-членка по произход. Приемащата държава-членка може също така да изисква адвокат, който практикува под своето професионално звание по произход, да посочи вписването си от компетентния орган на тази държава-членка.

Член 5

Сфера на дейност

1. С уговорка по параграфи 2 и 3, адвокат, който практикува под професионалното звание по произход, извършва същите професионални дейности като адвокат, който практикува под съответното професионално звание в приемащата държава-членка, и по-специално може да дава съвети по правото на своята държава-членка по произход, по общностно право, по международно право или по правото на приемащата държава-членка. Във всички случаи той спазва процесуалните правила, приложими пред националните съдилища.

2. Държавите-членки, които разрешават на тяхна територия определена категория адвокати да съставят актове, които им дават право на управление на имуществото на починали лица или на учредяване или прехвърляне на реални права върху недвижими имоти, които в други държави-членки са запазени за други професии извън адвокатската, могат да изключат от тези дейности адвокат, който практикува под професионалното звание по произход, предоставено в една от посочената втора група държави-членки.

3. За упражняването на дейностите по представляване или защитаване на клиент пред съда и доколкото правото на приемащата държава-членка запазва такива дейности за адвокати, които практикуват под професионалното звание в тази държава, последната може да изисква адвокатите, които практикуват под професионалното звание по произход, да работят съвместно с адвокат, който практикува пред сезирания съдебен орган и при необходимост ще носи отговорност пред този съдебен орган, или с „avocat”, който практикува пред него.

Въпреки това, с оглед да се гарантира нормалното функциониране на съдебната система, държавите-членки могат да приемат специални правила за достъп до върховните съдилища, като например оказване на съдействие от специализирани адвокати.

Член 6

Приложими професионални и деонтологични правила

1. Независимо от професионалните и деонтологични правила, на които се подчинява в своята държава-членка по произход, адвокат, който практикува под професионалното звание по произход, спазва същите професионални и деонтологични правила като адвокатите, които практикуват под професионалното звание в приемащата държава-членка, по отношение на всички дейности, които той упражнява на нейна територия.
2. На адвокатите, които практикуват под професионалното звание по произход, трябва да се гарантира да бъдат съответно представени в професионалните сдружения на приемащата държава-членка. Това следва да включва поне правото на глас при избора на ръководни органи на тези сдружения.
3. Приемащата държава-членка може да изисква адвокат, който практикува под професионалното звание по произход, да сключи застраховка за професионална отговорност или да се включи в професионален гаранционен фонд в съответствие с правилата, които тази държава определя за упражняването на нейна територия професионални дейности. Въпреки това адвокат, който практикува под професионалното звание по произход, се освобождава от това изискване, ако може да докаже, че има застраховка или гаранция според правилата на своята държава-членка по произход, доколкото застраховката или гаранцията са равностойни от гледна точка на условията и покритието. Когато равностойността е само частична, компетентният орган на приемащата държава-членка може да изиска допълнителна застраховка или гаранция за покриване на елементите, които не са покрити от застраховката или от гаранцията, според правилата на държавата-членка по произход.

Член 7

Дисциплинарно производство

1. В случай на нарушение на действащите задължения в приемащата държава-членка от страна на адвокат, който практикува под професионалното звание по произход, се прилагат процесуалните правила, наказанията и възможностите за обжалване, предвидени в приемащата държава-членка.
2. Преди да започне дисциплинарно производство срещу адвокат, който практикува под професионалното звание по произход, компетентният орган на приемащата държава-членка уведомява във възможно най-кратък срок компетентния орган на държавата-членка по произход, като му предоставя всички необходими данни.

Първата алинея се прилага *mutatis mutandis*, когато дисциплинарното производство е започнато от компетентния орган на държавата-членка по произход, който уведомява за това компетентния орган на приемащата или на приемащите държави-членки.

3. Без да се накърняват правомощията на компетентния орган на приемащата държава-членка да взема решения, той сътрудничи с компетентния орган на държавата-членка по произход в хода на цялото дисциплинарно производство. Поспециално приемащата държава-членка приема необходимите мерки с оглед компетентният орган на държавата-членка по произход да може да обжалва пред съответните съдебни инстанции.

4. Компетентният орган на държавата-членка по произход, в съответствие с процесуалните и материално-правните си правила, взема решение за изпълнение на решението на компетентния орган на приемащата държава-членка по отношение на адвокат, който практикува под професионалното звание по произход.

5. Въпреки че не е предварително условие за решението на компетентния орган в приемащата държава-членка, временното или окончателното отнемане на удостоверението за правоспособност от страна на компетентния орган на държавата-членка по произход, автоматично води до временна или окончателна забрана съответният адвокат да практикува в приемащата държава-членка под професионалното звание по произход.

Член 8

Практика на платена служба

Адвокат, който е вписан в приемащата държава-членка под професионалното звание по произход, може да практикува в качеството на адвокат на платена служба при друг адвокат, адвокатско сдружение или адвокатска кантора, или държавно или частно предприятие, доколкото приемащата държава-членка допуска това за адвокати, вписани под професионалното звание в тази държава-членка.

Член 9

Мотиви и обжалване

Решенията за отказ за извършване на вписването, посочено в член 3, или за заличаване на това вписване, както и решенията за налагане на дисциплинарни наказания, трябва да са мотивирани.

Тези решения подлежат на обжалване пред съда в съответствие с разпоредбите на вътрешното право.

Член 10

Равнопоставеност с адвокатите на приемащата държава-членка

1. Адвокат, който практикува под професионалното звание по произход и има най-малко три години действителна непрекъсната практика в приемащата държава-

членка по правото на тази държава, включително по общностно право, се освобождава от спазването на условията по член 4, параграфи 1, буква б) от Директива 89/48/ЕИО, с оглед достъпа му до професията на адвокат в приемащата държава-членка. „Действителна непрекъсната практика” е действителното упражняване на дейността, без прекъсване, освен по лични причини.

Заинтересованият адвокат е длъжен да представи на компетентния орган на приемащата държава-членка доказателства за действителна непрекъсната практика по правото на приемащата държава-членка за период от най-малко три години. За целта:

а) адвокатът представя на компетентния орган на приемащата държава-членка всички необходими данни и документи, по-специално за броя и характера на делата, по които е работил;

б) компетентният орган на приемащата държава-членка може да извърши проверка на действителния непрекъснат характер на упражняваната дейност и при необходимост може да поиска от адвоката да представи, в устна или писмена форма, пояснения или допълнителни уточнения във връзка с данните и документите, посочени в буква а).

Решението на компетентния орган на приемащата държава-членка за отказ от освобождаване, ако не са представени доказателства, че са изпълнени посочените в първа алинея условия, трябва да е мотивирано и да подлежи на обжалване съгласно вътрешното право.

2. Адвокат, който практикува в приемащата държава-членка под професионалното звание по произход, може по всяко време да подаде молба за признаване на дипломата си в съответствие с Директива 89/48/ЕИО с оглед да има достъп до адвокатската професия в приемащата държава-членка и да я практикува под професионалното звание, което съответства на тази професия в тази държава-членка.

3. Адвокат, който практикува под професионалното звание по произход и има действителна непрекъсната практика в приемащата държава-членка най-малко три години, но за по-кратък период по правото на тази държава-членка, може да получи от компетентния орган на споменатата държава достъп до адвокатската професия в приемащата държава-членка и правото да я упражнява под професионалното звание, което съответства на професията в приемащата държава-членка, без да е длъжен да отговаря на условията по член 4, параграфи 1, буква б) от Директива 89/48/ЕИО, при условията и по реда, посочени по-долу:

а) Компетентният орган на приемащата държава-членка взема предвид действителната непрекъсната практика през посочения по-горе период, както и подготовката и професионалният опит по правото на приемащата държава-членка, участието в лекции или в семинари по правото на приемащата държава-членка, включително по професионално право и деонтология.

б) Адвокатът представя на компетентния орган на приемащата държава-членка всички необходими данни и документи, по-специално за делата, по които е работил. Оценката на действителната непрекъсната практика на адвоката,

осъществявана в приемащата държава-членка, както и оценката на неговите способности да продължи практиката, се извършва чрез събеседване с компетентния орган на приемащата държава-членка, чийто предмет е проверка на действителния и непрекъснат характер на упражняваната дейност.

Решението на компетентния орган на приемащата държава-членка за отказ от освобождаване, ако не са представени доказателства, че са изпълнени посочените в първа алинея условия, трябва да са мотивирани и да подлежат на обжалване съгласно вътрешното право.

4. Компетентният орган на приемащата държава-членка с мотивирано решение, което подлежи на обжалване в съответствие с вътрешното право, може да откаже на адвоката да се възползва от разпоредбите на настоящия член, ако прецени, че това ще наруши обществения ред, по-специално поради дисциплинарни производства, жалби или нарушения от всякакъв характер.

5. Представителите на компетентния орган, на които е възложено разглеждането на молбата, запазват поверителността на получената информация.

6. Адвокат, който е допуснат до адвокатската професия в приемащата държава-членка съгласно предвидените в параграфи 1, 2 и 3 условия, има право да използва професионалното звание в страната по произход, изразено на официалния език или на един от официалните езици на държавата-членка по произход, наред с професионалното звание в приемащата държава-членка.

Член 11

Съвместна практика

Когато се допуска съвместна практика на адвокати под професионалното звание в приемащата държава-членка, по отношение на адвокатите, които желаят да практикуват под това звание или да бъдат вписани от компетентния орган, се прилагат следните разпоредби:

(1) Един или повече адвокати от една и съща група, които практикуват под професионалното звание по произход в приемащата държава-членка, могат да упражняват професионалната си дейност в клон или в представителство на тяхната група в приемащата държава-членка. Въпреки това, когато основополагащите правила, които уреждат дейността на тази група в държавата-членка по произход, са несъвместими с основополагащите правила, произтичащи от законите, правилниците и наредбите в приемащата държава-членка, последните имат предимство, доколкото спазването им е оправдано от гледна точка на обществения интерес с оглед защитата на клиента и на трети лица.

(2) Всяка държава-членка разрешава на двама или повече адвокати от една и съща група или от една и съща държава-членка по произход, които практикуват на нейна територия под професионалното звание по произход, достъп до форма на съвместна практика. Ако приемащата държава-членка разрешава на своите адвокати да избират измежду няколко форми на съвместна практика, същите тези форми трябва да са достъпни и за горепосочените адвокати. Условията и редът, по

който тези адвокати упражняват съвместна практика в приемащата държава-членка, се уреждат от законите, правилниците и наредбите на тази държава-членка.

(3) Приемащата държава-членка приема необходимите мерки за допускане на съвместна практика и:

а) между няколко адвоката от различни държави-членки, които практикуват под професионалното звание по произход;

б) между един или повече адвокати, посочени в буква а), и един или повече адвокати от приемащата държава-членка.

Условията и редът, по който тези адвокати упражняват съвместна практика в приемащата държава-членка, се уреждат от законите, правилниците и наредбите на приемащата държава-членка.

(4) Адвокат, който желае да практикува под професионалното звание по произход, уведомява компетентния орган на приемащата държава-членка за обстоятелството, че е член на група в своята държава-членка по произход, и предоставя всички необходими данни за тази група.

(5) По изключение от разпоредбите на точка 1-4, приемащата държава-членка, доколкото забранява на адвокати, които практикуват под съответното професионално звание, да упражняват адвокатската професия в група, в която има лица извън професията, може да откаже на адвокат, вписан под професионалното звание по произход, да практикува на нейна територия в качеството си на член на своята група. Приема се, че групата включва лица извън професията, ако:

- капиталът на групата изцяло или отчасти се държи от, или

- фирмата, под която се извършва дейността, се използва от, или

- правото на вземане на решения, фактически или юридически, се упражнява от

лица, които нямат качеството на адвокат по смисъла на член 1, параграфи 2.

Когато основополагащите правила, които уреждат дейността на такава група адвокати в държавата-членка по произход, са несъвместими с действащите правила в приемащата държава-членка или с разпоредбите на алинея първа, приемащата държава-членка може да възрази срещу откриването на клон или представителство на групата на нейна територия, без оглед на предвидените в точка 1 ограничения.

Член 12

Фирма на групата

Независимо от условията и реда, по който адвокатите практикуват в приемащата държава-членка под професионалното звание по произход, те могат да използват фирмата на всяка група, в която членуват в своята държава-членка по произход.

Приемащата държава-членка може да поиска освен посочената в първа алинея фирма, да се посочат правният статут на групата в държавата-членка по произход и/или имената на членовете на групата, които практикуват в приемащата държава-членка.

Член 13

Сътрудничество между компетентните органи на държавата-членка по произход и на приемащата държава-членка и поверителност

С оглед да се улесни прилагането на настоящата директива и да се предотврати злоупотребата при прилагането на нейните разпоредби, единствено с цел да се заобиколят приложимите разпоредби в приемащите държави-членки, компетентният орган на приемащата държава-членка и компетентният орган на държавата-членка по произход работят в тясно сътрудничество и си оказват взаимопомощ.

Те гарантират поверителността на информацията, която си разменят.

Член 14

Определяне на компетентните органи

Държавите-членки определят, най-късно до 14 март 2000 г., компетентните органи, оправомощени да разглеждат молбите и да вземат решенията, посочени в настоящата директива. Те уведомяват за това останалите държави-членки и Комисията.

Член 15

Доклад на Комисията

Най-късно десет години, считано от влизането в сила на настоящата директива, Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за постигнатия напредък по прилагането на директивата.

След като е провела всички необходими консултации, тя представя по този повод своите заключения и предложения за евентуални изменения и допълнения в съществуващата система.

Член 16

Изпълнение

1. Държавите-членки приемат, най-късно до 14 март 2000 г., необходимите закони, подзаконови нормативни разпоредби и административни разпоредби за спазване на настоящата директива. Те незабавно уведомяват за това Комисията.

Когато държавите-членки приемат такива разпоредби, последните съдържат позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им обнародване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които приемат по уредената от настоящата директива материя.

Член 17

Настоящата директива влиза в сила от деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 18

Адресати

Държавите-членки са адресати на настоящата директива.

Съставено в Брюксел на 16 февруари 1998 година

За Европейския парламент:

За Съвета:

Председател

Председател

J. M. GIL-ROBLES

J. CUNNINGHAM